

РЕШЕНИЕ

№ 1291

гр. София, 16.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО VI-14, в публично заседание на десети май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Петя Георгиева

при участието на секретаря Капка Н. Лозева
като разгледа докладваното от Петя Георгиева Търговско дело № 20211100901919 по описа за 2021 година

Предявени са искове с правно основание чл. 327, ал. 1 от Търговския закон (ТЗ) вр. с чл. 79, ал. 1, предл. първо от Закона за задълженията и договорите (ЗЗД) и иск с правно основание чл.86, ал.1 ЗЗД.

С исковата молба на „Б.“ ЕООД против „А.Б.“ ЕООД се твърди, че са в търговски правоотношения по договор за продажба от 09.02.2021 г. на лавандулово масло на стойност 54 105.84 лв. За извършената продажба била издадена данъчна фактура № 0000000051 от 09.02.2021 г. На 10.02.2021 г. лавандуловото масло било предадено на купувача в гр.Стралджа, за което бил съставен Приемо- предавателен протокол. Стоката била приета без забележки относно количество и качество.

С оглед разпоредбата на чл.303а, ал.3 ТЗ, купувачът „А.Б. “ ЕООД следвало да заплати приетата от него стока най- късно до 25.02.2021 г., което той не направил. Въпреки проведените множество разговори и декларираното намерение плащането да бъде извършено, едва на 11.05.2021 г., Купувачът заплатил по сметка на дружество сумата от 9 963.39 лв., представляваща част от цената, като останал задължен за остатъка - 44 142.45 лв. След датата на това плащане, след м. май 2021 г., представителят на „А.Б. “ ЕООД прекратил комуникацията с ищцовото дружество .

ИСКАНЕТО Е да бъде осъден ответника да заплати на ищеца сумата от 44 142.45 /четиридесет и четири хиляди сто четиридесет и два и 0.45/ лева, представляваща неплатена цена на закупено от него лавандулово масло, ведно със законна лихва в размер на 2 636.29 лв., считано от 25.02.2021 г. до предявяване на исковата молба, както и законна лихва върху присъдената сума до окончателното и изплащане, както и направените по делото разноси.

В срока за отговор ответникът оспорва иска като неоснователен, прави евентуално

възражение за некачествено изпълнение на договора.

С допълнителната искова молба ищецът оспорва твърденията и възражението на ответника за лошо качество на лавандуловото масло, като се позовава на разпоредбата на чл. 324 от ТЗ и липсата на възражения при получаването му. Изтъква, че такива възражения ответникът е следвало да направи веднага след откриването на недостатъците, но не по-късно от 6 месеца от предаването на стоката. Твърди, че ответникът не е направил уведомление, че стоката не отговаря на изискванията за качество.

СОФИЙСКИЯТ ГРАДСКИ СЪД, като прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, по свое убеждение, прие за установено от фактическа страна следното:

От представените писмени доказателства, преценени в съвкупност, по делото се установи, че страните-търговци са били в договорни правоотношения възникнали от договор за продажба на етерично масло индивидуализирано по вид, количество и стойност съгласно съставената от ищцовото дружество фактура с № 00000000051 от 09.02.2021 г. Безспорно е също, а и доказано от представения приемо-предавателен протокол от 10.02.2021 г. , получаването на стоката от купувача.

На 11.05.2021 г., Купувачът заплатил по сметка на ответното дружество 9 963.39 лв., представляваща част от цената, но останалата сума по фактурата не е платена до приключване на устните състезания по делото. Не се спори, че фактурата е осчетоводена и дори е ползван данъчен кредит по нея- в този смисъл са и показанията на свид.Ст.Петков – управител на ответното дружество.

За установяване на обстоятелствата относно водените преговори, какви са били уговорките на страните във връзка с проверка на качеството на стоката, проверено ли е било то и по какъв начин при сключването на договора, по делото са разпитани свидетели – от чиито показания, както тези на ищцовата страна свид.У., така и тези на ответната страна свид. П.П. и С.П. се установи, че етеричното масло е прието от купувача без възражения за наличие на недостатъци. Свидетелите на ответника сочат, че им е било известно същото да е с нисък (извън нормата) ниво на ацетат (компонент от състава на лавандуловото масло (линалил ацетат, борнил ацетат, лавандулол ацетат), поради което не отговаряло изискванията за износ в чужбина, но подлежало на преработка и примесване. От показанията на свидетелите на ответника и предвид това, че химическия състав на маслото не би могъл да бъде установен при обикновен преглед, то следва извод, че качеството на маслото е било проверено преди сключване на договора. В този смисъл са и показанията на свид. У., който свидетелства, че представител на ответника е взел проби от всички варели с масло. От изложеното съдът намира за доказан факта, че към момента на сключване на договора и предаване на стоката същата е отговаряла на спецификите по договора. Недоказани са твърденията на ответника, че е уведомил ищеца за недостатъци на лавандуловото масло към момента на предаването му, както и за забелязани в последствие – а именно, че маслото е било оксидирано. Още повече че те са относими към последващ предаването и приемането период – дори анализът, който твърдят, че установява този недостатък е от м.ноември 2021 г. – или повече от 6 месеца след получаването на маслото в склад на купувача, който съдът счита за време, което е повече от обикновено необходимото за преглед на вещ от този род по см. На чл. 194, ал.1, изр.1 ЗЗД.

От извлечение от банкова сметка от 11.05.2021 г. (л.4 от делото) е видно, че ответникът е заплатил сумата от 9963, 39 лв. на ищеца- факт, който не е спорен.

При така установеното от фактическа страна, съдът намира предявеният главен иск за

основателен. Съгласно разпоредбата на чл. 327, ал. 1 от ТЗ с договора за продажба, купувачът се задължава да плати цената при предаване на стоката или на документите, които му дават право да я получи, а продавачът се задължава да предаде стоката. Договорът е двустранен и възмезден. С договора за продажба, сключен от страните, ответникът като купувач, а ищецът като продавач са се задължили продавачът да прехвърли собствеността върху вещта, предмет на договора, а купувачът да плати цената за нея (чл. 183 ЗЗД, вр. чл. 318, ал. 1 ТЗ, вр. чл. 288 ТЗ). Основно задължение на продавача е да предаде продадената вещ (чл. 319 ТЗ, вр. чл. 187, изр. 1 ЗЗД). Купувачът трябва да прегледа стоката в течение на времето, необходимо според обстоятелствата, и ако тя не отговаря на изискванията, да уведоми незабавно продавача - чл. 324 (Изм. - ДВ, бр. 20 от 2013 г.) ТЗ. Ако купувачът не направи това, стоката се смята одобрена като съответстваща на изискванията, освен за скрити недостатъци.

В разглеждания случай спорен по делото е въпросът какво е било състоянието на продаваната вещ – лавандулово масло. Съгласно чл. 193 ЗЗД продавачът отговаря, ако продадената вещ има недостатъци, които съществено намаляват нейната цена или нейната годност за обикновеното или за предвиденото в договора употребление. От събраните по делото гласни доказателства безспорно се установява, че при преглед на стоката ищецът не е установил, същата да е негодна, нито че купувачът е направил възражение, освен това не е предявил и правата си по чл. 195 от ЗЗД в преклузивния срок (чл. 197 ЗЗД)

С оглед на горното, съдът намира за установено издаването на процесната фактура, в която фигурира описание на стоките, количества и стойност, посочен е начин на плащане, наименованията на страните и време и място на издаване, което доказва договорното правоотношение между страните; установи се предаването на стоката от определен вид и съобразно уговореното в договора, поради което за ответника възниква задължение да заплати уговорената цена. Безспорно е, че от страна на ответното дружество в случая е извършено само частично плащане, поради което предявеният иск за разликата до пълния размер на вземането е изцяло основателен и доказан и следва да се уважи.

Като законна последица и тъй като ответното дружество е в забава, то дължи и законна лихва върху дължимата сума за цена на доставената стока, считано от изтичане на срока по чл. 303а, ал. 3 и по ал. 4 от ТЗ до датата на исковата молба, в размер установен по делото на основание чл. 162 от ГПК на 2636, 29 лв., както и законна лихва върху главницата, считано от датата на предявявана на иска до окончателното ѝ изплащане.

С оглед изхода на делото и своевременно направеното искане в процеса за присъждане на направените по делото разноси, такива се следват на ищеца – от негова страна се доказаха реално заплатени разноси в размер на 1872 лв. за държавна такса и 2000 лв. за адвокатско възнаграждение на упълномощен адвокат и плащането им в брой, видно от договор за правна помощ и съдействие от 01.09.2021 г., които с оглед на изхода на делото и на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК следва да му бъдат присъдени с решението по делото.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА „А.Б.“ ЕООД с ЕИК **** да заплати на „Б.“ ЕООД с ЕИК ****, на основание чл.327 ТЗ, вр. с чл.79, ал.1 от ЗЗД и чл.86, ал.1 от ЗЗД сумата от **44 142, 45** лева дължима по договор за продажба от 09.02.2021 г. на лавандулово масло, съставляваща неплатена част от издадена фактура № 0000000051 от 09.02.2012 г., на обща стойност 54 105.84 лв., ведно със законната лихва върху главницата, считано от 27.09.2021 г. до окончателното ѝ плащане, както и сумата от 2 636, 29 лева лихва за забава, начислена за периода от 25.02.2021 г. до 26.09.2021 г.

ОСЪЖДА „А.Б.“ ЕООД с ЕИК **** да заплати на „Б.“ ЕООД с ЕИК ****, разноси в размер на 1872 лв. за държавна такса и 2000 лв. за адвокатско възнаграждение, на основание чл.78, ал.1 от ЗЗД.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Софийски апелативен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски градски съд: _____